

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της Συμφωνίας κοινωνικής ασφάλισης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ένδοξης Αραβικής Λαϊκής Σοσιαλιστικής Τζαμαχίριας της Λιβύης»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου έχει σκοπό την κύρωση της Συμφωνίας κοινωνικής ασφάλισης που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 24 Μαρτίου 1988 μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ένδοξης Αραβικής Λαϊκής Σοσιαλιστικής Τζαμαχίριας της Λιβύης.

Η σύναψη της παραπάνω Συμφωνίας υπαγορεύτηκε από την ανάγκη να ρυθμιστούν τα παρακάτω θέματα:

1) Μεταφορά εισφορών των Ελλήνων εργαζομένων στη Λιβύη από 23-4-82 (ημερομηνία έναρξης ισχύος της ήδη ισχύουσας Συμφωνίας).

2) Άρση της μη αναδρομικότητας της ισχύουσας Συμφωνίας και μεταφορά στην Ελλάδα των εισφορών των Ελλήνων που εργάστηκαν στη Λιβύη πριν από τις 23-4-82.

3) Ασφάλιση των Ελλήνων που θα εργάζονται στο μέλλον στη Λιβύη και

4) Μεταφορά συντάξεων στην Ελλάδα των ήδη συνταξιούχων του λιβυκού φορέα.

Ειδικότερα στη Συμφωνία περιλαμβάνονται οι ακόλουθες ρυθμίσεις:

Στο άρθρο 1 επεξηγούνται οι όροι που χρησιμοποιούνται στο κείμενο της Συμφωνίας.

Ειδικά για τον όρο «υπάλληλος» σημειώνουμε τα εξής:

«Μόνιμος υπάλληλος» είναι ο πολίτης της μιας χώρας που εργάζεται σε εργοδότη που έχει την έδρα του στη χώρα αυτή και ο οποίος απασχολείται στην άλλη χώρα αλλά πληρώνεται από τον παραπάνω εργοδότη. Δηλαδή πιο απλά, με τον όρο «μόνιμος υπάλληλος» εννοούμε για την Ελλάδα τον Έλληνα εργαζόμενο που στέλνεται από εργοδότη που εδρεύει στην Ελλάδα για εργασία στη Λιβύη και πληρώνεται από τον εργοδότη αυτόν.

«Μη μόνιμος υπάλληλος» είναι ο πολίτης της μιας χώρας που απασχολείται στην άλλη χώρα από εργοδότη που όμως δεν εδρεύει στη χώρα από την οποία προέρχεται ο εργαζόμενος.

Δηλαδή με τον όρο αυτόν εννοούμε για την Ελλάδα τον Έλληνα εργαζόμενο που απασχολείται στη Λιβύη σε εργοδότη που εδρεύει στη Λιβύη ή σε τρίτη χώρα, καθώς επίσης και τον Έλληνα αυτοτελώς απασχολούμενο στη Λιβύη.

Στο άρθρο 3 της Συμφωνίας προβλέπεται ότι οι μόνιμοι υπάλληλοι θα καταβάλλουν όλες τις ασφαλιστικές εισφορές στον τόπο εργασίας εκτός από τις εισφορές του κλάδου σύνταξης, οι οποίες θα καταβάλλονται από τους εργοδότες στη χώρα που έχουν την έδρα τους σύμφωνα με το άρθρο 5 της Συμφωνίας. Σημειώτε ότι η ρύθμιση αυτή ήταν η μονη δυνατή μετά τη νέα λιβυκή νομοθεσία που ορίζει ότι οι εργαζόμενοι στη Λιβύη από χώρες με τις οποίες αυτή συνάπτει διμερείς Συμφωνίες θα ασφαλιζονται για σύνταξη στη χώρα τους και όχι στη Λιβύη.

Έτσι, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της Συμφωνίας, οι μόνιμοι υπάλληλοι ή τα μέλη οικογένειάς τους θα υποβάλλουν αιτήσεις για συνταξιοδότηση στους ασφαλιστικούς οργανισμούς της χώρας προέλευσής τους και όχι της χώρας εργασίας.

Για την άλλη κατηγορία των μη μόνιμων υπαλλήλων η Συμφωνία προβλέπει στο άρθρο 6 ότι αυτοί θα καταβάλλουν όλες τις ασφαλιστικές εισφορές, μαζί με αυτές του κλάδου σύνταξης, σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας εργασίας. Σε περίπτωση δε οριστικής αναχώρησης από τη χώρα εργασίας ή σε περίπτωση θανάτου χωρίς αυτοί να δικαιούνται σύνταξη ή εφάπαξ αποζημίωση, ο οργανισμός της χώρας εργασίας θα μεταφέρει στον αρμόδιο

οργανισμό της χώρας προέλευσής τους από τις εισφορές του κλάδου σύνταξης που έχουν καταβληθεί γι' αυτούς.

Σχετικά με τις εισφορές που έχουν καταβληθεί τόσο μετά τις 23-4-82 (ημερομηνία έναρξης ισχύος της ήδη ισχύουσας Συμφωνίας) όσο και για το προηγούμενο διάστημα, το οποίο δεν καλύπτει η ισχύουσα Συμφωνία επειδή δεν έχει αναδρομική ισχύ, η νέα Συμφωνία προβλέπει στο άρθρο 7 τα εξής:

α. Από 1/6/81 - ημερομηνία που άρχισε να ισχύει ο σχετικός λιβυκός νόμος κοινωνικών ασφαλίσεων- και μέχρι να τεθεί σε ισχύ η νέα Συμφωνία θα μεταφερθεί στη χώρα προέλευσής ποσοστό εισφορών κλάδου σύνταξης που ανέρχεται σε 4,335% του μισθού ή του ημερομισθίου βάσει του οποίου πληρώθηκαν οι μηνιαίες εισφορές, με την προϋπόθεση ότι ο ασφαλισμένος δεν έχει πάρει σύνταξη ή εφάπαξ αποζημίωση.

β. Από τις εισφορές που έχουν καταβληθεί πριν από την 1/6/81 θα μεταφερθεί το μερίδιο του ασφαλισμένου και του εργοδότη στις εισφορές του κλάδου σύνταξης, με τον όρο να μην έχει καταβληθεί σύνταξη ή εφάπαξ βοήθημα στον ενδιαφερόμενο.

Στο άρθρο 8 της Συμφωνίας ορίζεται ότι το επίδομα ασθενείας ή τοκετού και οι παροχές για εργατικό ατύχημα καταβάλλονται στη χώρα εργασίας σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει σ' αυτήν. Σημειώτε ότι σύμφωνα με τη λιβυκή νομοθεσία οι εν λόγω παροχές βαρύνουν τον εργοδότη.

Με το άρθρο 9 εξασφαλίζεται η καταβολή των συντάξεων ή η αξία των κεφαλαίων τους που έχουν χορηγηθεί στους εργαζόμενους ή στους επιζώντες τους και η αποστολή τους στη χώρα προέλευσής. Σε περιπτώσεις νομισματικών δυσχερειών που θα εμποδίζουν την αποστολή των παραπάνω ποσών τα δύο Μέρη θα λάβουν μέτρα για την εξασφάλιση καταβολής των συντάξεων στη χώρα προέλευσής.

Στο άρθρο 10 της Συμφωνίας ορίζεται ότι οι διατάξεις της δεν θα ισχύουν για τα μέλη διεθνών οργανισμών, διπλωματικών ή προξενικών και στρατιωτικών αποστολών, καθώς επίσης και για τα μέλη πληρωμάτων πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν δρομολόγια εξωτερικού.

Για την εφαρμογή της Συμφωνίας προβλέπεται στο άρθρο 11 ότι οι αρμόδιες αρχές θα εκδώσουν τις απαιτούμενες αποφάσεις. Δηλαδή από ελληνικής πλευράς θα πρέπει να εκδοθεί Υπουργική απόφαση που θα ρυθμίζει τον τρόπο μετατροπής των λιβυκών εισφορών, που θα μεταφέρονται, σε χρόνο ασφάλισης, ο οποίος θα λαμβάνεται υπόψη για συνταξιοδότηση.

Στο άρθρο 12 προβλέπεται η σύναψη Κανονισμού εφαρμογής της Συμφωνίας, δωρεάν διοικητική συνεργασία, ανταλλαγή κοινωνικοασφαλιστικών νομοθεσιών και σχετικών τροποποιήσεων και ανταλλαγή εμπειριών στους τομείς κοινωνικής πρόνοιας και αποκατάστασης αναπήρων.

Στο άρθρο 13 ορίζεται τετραμελής Επιτροπή για την επίλυση διαφορών σχετικά με την εφαρμογή ή ερμηνεία της Συμφωνίας.

Στο άρθρο 14 ορίζεται ότι η ισχύς της Συμφωνίας θα είναι τριετής, με έναρξη ισχύος την πρώτη του μήνα που θα ακολουθήσει την ανταλλαγή των κυρωτικών εγγράφων και θα ανανεώνεται αυτόματα για ένα έτος, εφόσον δεν καταγγελθεί.

Στο άρθρο 15 ορίζεται ότι μέχρι να αρχίσει η εφαρμογή της Συμφωνίας αυτής θα εξακολουθήσει να ισχύει η από 23-4-82 Ελληνολιβυκή Συμφωνία κοινωνικής ασφάλισης.

Παρακαλούμε για τη δυνατόν ταχύτερη ψήφιση του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.

Αθήνα, 30 Αυγούστου 1990

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΥΓΕΙΑΣ, ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΠΑΝΝΑΚΟΥ